वा०रा० अथितां नाटवति ॥ अपीति ॥ स्वस्यभवने हेतुर्जनस्थानेति ॥ जनस्थानं स्थानविशेषः ॥ जनानां लोकानां राक्षसेभ्योमयनिवत्या इह स्थाननिमित्तंचेत्यर्थः ॥ ९ ॥ हेत्वंतरमपि निमित्तानीति ॥ १० ॥ मृगहृपेणात्मनोपनयनं दूरमाकर्षणं दृख्वा परिशंकितोजनस्थानं खरादिवास मृतमाजगाम ॥ अनेन ततोपि परतोमारीचव्यसनेन गत इतिसचितं ॥ ११ ॥ दीनमानसं दीनमानसत्वं नाटयति ॥ दीनं शरीरेणापि म्लानं आसेदुः विपरीतार्थस्चकत्वेनप्रापुः ॥ १२ ॥ तदेवाह ॥ सव्यमप्रदक्षिणं ॥ १३॥ अ

अपिस्वस्तिभवेद्दाभ्यांरिहताभ्यांमयावने॥ जनस्थानिमित्तंहिरुतवैरोस्मिराक्षसैः॥ १॥ निमित्तानिचघोराणिदृश्यंतेद्यवहनिच॥ इत्येवंचितयन्त्रामःश्रुत्वागोमायुनिःस्वनं॥१०॥ निवर्तमानस्वरितोजगामाश्रममात्मवान्॥ आत्मनश्रापनयनंचगरूपेणरक्षसा॥ ॥ १ १ ॥ आजगामजनस्थानंराघवःपरिशंकितः॥तंदीनमानसंदीनमासेदुर्ऋगपिक्षणः॥ १२ ॥ सव्यंऋवामहात्मानंघोरांश्र्यसस्ट जुःस्वरान्॥तानिदृष्ट्वानिमित्तानिमहाघोराणिराघवः॥ १३॥ततोलक्ष्मणमायांतंददर्शवियतप्रभं॥ ततोविदूरेरामेणसमीयायसल क्ष्मणः॥१४॥ विषण्णःसन्विषण्णेनदुःखितोदुःखभागिना॥ सजगेईथतंश्रातादृष्ट्वालक्ष्मणमागतं॥ १५॥ विहायसीतांविजनेवने राक्षससेविते ॥ गृहीत्वाचकरंसव्यंलक्ष्मणंरघुनंदनः ॥ १६॥ उवाचमधुरोदकिमिदंपरुषमार्तवत् ॥ अहोलक्ष्मणगत्यंतेरुतंयत्वंविहायः 

भाता सीतां विहायागतं लक्ष्मणं दृखा लक्ष्मणं

चुर्योत्तर्थं॥ १९॥ तिश्वास्तर्शं दुःस्भातिवर्ग्नवश्यमनुभायद्वामधुरीव दिवक्ष्यमाणसर्गार्थसंग्रहः॥ अमेण बहुदूरधावनजेन अमाचैवेतिः यादि नि